

O Velikonoční neděli končil půst a na slavnostním stole bývaly nejružnější dobroty. Na stole nesměl chybět mazanec sypaný mandlemi, nebo velikonoční věnec zdobený vejci a pentlemi, upéčený z podobného těsta jako na vánočky. Jídávala se i sladká krupičná kaše sypaná skořicí, ta se teď už dává jenom malým dětem. K velikonoční hostině patří i vařená vajíčka.

I dnes pečeme velikonoční nádivku a beránka stejně jako se to dělalo v dobách našich prababiček. Věřilo se, že když pocestný zabloudí a vzpomene si, s kým jedl velikonočního beránka, najde cestu domů.

Po dobrém obědě sousedé většímu vycházeli do polí a na ochranu před krupobitím a škůdci zapichovali kolem nich proutky kočiček. Někde se dávalo do pole a zahrady i něco od oběda, aby byla dobrá úroda, kousek mazance se házel do studny, aby měla zdravou vodu.

Velikonoční pondělí je z celých svátků nejveselejší. Chlapci i dospělí muži obcházejí s pomlázkou, stejně jako to dělali jejich tatínkové a dědové. Všechny holky i paní dostanou našlehané, aby byly po celý rok zdravé, veselé a plné. Odměnou za pomlázku jsou barevná nebo malovaná vajíčka.

Odpodledne se děti bavily různými hrami s vykoledovanými vejci. Kluci se bavili koulením vajíček do dluhku, děvčata je zase házela do výšky. Vyhrála ta, jejíž vejce vyletelo nejvýš a při dopadu jej chytila a nerozbilo se.

POMLÁZKA

14



Hody, hody doprovody,
dejte vejce červený.
Nedáte-li červený, dejte aspoň bílý,
slepička vám za to snese jiný.